

УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ХАРКІВСЬКА ГУМАНІТАРНО- ПЕДАГОГІЧНА
АКАДЕМІЯ» ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ЖИТОМИРСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА КОМУНАЛЬНИЙ
ЗАКЛАД «УМАНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНО- ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАХОВИЙ
КОЛЕДЖ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА ЧЕРКАСЬКОЇ
ОБЛАСНОЇ РАДИ»
УПРАВЛІННЯ ПРАЦІ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ
УМАНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ФАКУЛЬТЕТ СОЦІАЛЬНОЇ ТА
ПСИХОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ
ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ
КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ТА ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ
РАДА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ ТА АСПІРАНТІВ

Матеріали II-ї Всеукраїнської студентської науково-практичної онлайн-
конференції

*«ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ ТА
ПСИХОЛОГІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ»*

2 березня 2023 рік

Умань, 2023

Головний редактор:

Коляда Наталія Миколаївна - голова організаційного комітету доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Редакційна колегія:

Кравченко Оксана Олексіївна - співголова організаційного комітету, доктор педагогічних наук, професор, декан факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Сафін Олександр Джамільович - доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Албул Ірина Володимирівна - кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Бялик Оксана Василівна - доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки та освітнього менеджменту Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Діхтяренко Світлана Юріївна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Матрос Ольга Олександрівна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи, заступник декана з наукової роботи факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Лисенко Анна Олегівна - голова Наукового товариства студентів та аспірантів факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Рекомендовано до друку вченою радою факультету соціальної та психологічної освіти (протокол № 10 від 23.03.2023 р.)

«Проблеми та перспективи соціальної роботи та психології в умовах війни»: матеріали II-ої Всеукраїнської студентської науково-практичної онлайн- конференції (Умань, 2 березня 2023 рік) / ред. кол.: Коляда Н.М., Кравченко О.О., Албул І.В., Матрос О.О., Лисенко А. О. - Умань: УДПУ, 2023. - 195 с.

До збірника увійшли матеріали Всеукраїнської студентської науково-практичної онлайн-конференції «Проблеми та перспективи соціальної роботи та психології в умовах війни», яка відбулася на базі факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини 2 березня 2023 року.

© Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, 2023

ЗМІСТ

Маснюк Д. Ю. ВИКОРИСТАННЯ БАТЬКІВСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ У ПОДОЛАННІ НАСЛІДКІВ ТРАВМУВАННЯ ДИТИНИ	9
Папірна Е. І. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ.....	11
Полторацька О. С. СІОЦІОМЕТРИЯ ЯК ЕМПІРИКО-ТЕОРЕТИЧНА ОСНОВА ПСИХОДРАМИ.....	13
Гушевата М. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ РЕГУЛЯЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
Харкава К. Д. ЕМОЦІЙНИЙ СЕРФІНГ ЯК ТЕХНІКА РЕГУЛЯЦІЇ ІНТЕНСИВНИХ ЕМОЦІЙ ..	17
Льченко Л. В. ВПЛИВ ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ НА ПРОЯВИ НАСИЛЬСТВА В РОДИНІ.....	18
Скакун В. В. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ: ІСТОРИКО-ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	21
Бортовський І. О. СОЦІАЛЬНА РОБОТА З ОСОБАМИ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВІД БОЙОВИХ ДІЙ.	24
Ритченко В. П., Черниченко О. В. ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	27
Пападопулос А. К. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ З ПОСТТРАВМАТИЧНИМ СТРЕСОВИМ РОЗЛАДОМ	30
Дубенко А. В. ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ АЛКОГОЛІЗМУ В МОЛОДІЖНОМУ СЕРЕДОВИЩІ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	34
Кондратюк І. С. МОЛОДІЖНЕ БЕЗРОБІТТЯ В УМОВАХ ВІЙНИ: ЗМІНИ ТА ДІЄВІ ЗАХОДИ...	36
Моргай Л. А., Туркач В. О. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ГРОМАДЯН.....	39

Моргай Л. А. ВИМОГИ ДО ЕТИЧНИХ ЯКОСТЕЙ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА НА ПІДПРИЄМСТВІ	42
Моргай Л. А., Олійник Н. М. СОЦІАЛЬНА РОБОТА ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	45
Моргай Л. А., Ковальчук Я. А. ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАКЛАДІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ЩОДО РОБОТИ З ЛЮДЬМИ ПОХИЛОГО ВІКУ	48
Моргай Л. А., Колосюк А. Р. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	52
Моргай Л. А., Михайлова Л. І. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	54
Моргай Л. А., Дубіна Л. В. ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ	58
Колосінська Н. М. ГОЛОВНІ АСПЕКТИ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	61
Полехіна В. М., Бондар О. В. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА З ДЕВІАНТНИМИ ПРОЯВАМИ У ПОВЕДІНЦІ.....	63
Полехіна В. М., Шкарупа А. СОЦІАЛЬНА ПРОФІЛАКТИКА ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ СЕРЕД ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ.....	66
Полехіна В. М., Зосіменко А. СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОБСЛУГОВУВАННЯ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ..	68
Гончар А. ІНІЦІАТИВИ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА ПРИ ВЗАЄМОДІЇ ЛЮДИНИ ІЗ НАВКОЛИШНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ	71
Кобзун В. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ В УМОВАХ ЦЕНТРУ РЕАБІЛІТАЦІЇ.....	73
Фрей О. П. ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	75

Сушинська О. В.

СОЦІАЛЬНА РОБОТА З БАГАТОДІТНИМИ СІМ'ЯМИ ПІД ЧАС ВІЙНИ	77
Зінченко М. А.	
ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ ОСОБИСТОСТІ В ПОДОЛАННІ СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ СИТУАЦІЙ	80
Коваленко В. В.	
ПСИХОЛОГІЧНІ ХВИЛИНКИ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	83
Ковальчук Н. Н.	
РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОГО БРЕНДУ ПСИХОЛОГІВ ПІД ЧАС ВІЙНИ	86
Баланюк М. С.	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ ДО НОВОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	88
Науменко М. В.	
ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЖИТТЄВОГО ШЛЯХУ СУЧАСНИХ ЧОЛОВІКІВ І ЖІНОК У ПЕРІОД РАННЬОЇ ДОРОСЛОСТІ	91
Леженко Л. П.	
ВПЛИВ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ НА ОСОБИСТІСТЬ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА	93
Войтко І. О.	
КОМУНІКАТИВНІ ВЛАСТИВОСТІ ОСОБИСТОСТІ ЯК ДЕТЕРМІНАНТИ ВНУТРІШНЬОГРУПОВИХ СТОСУНКІВ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	96
Марченко М. М.	
ПРОФЕСІЙНА РЕФЛЕКСІЯ В КОНТЕКСТІ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ТА САМОРОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ	98
Нікіруй З. В.	
ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВІ ЯКОСТІ ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ	102
Титоренко Т. О.	
ПРОСТІР АРТ-ТЕРАПІЇ ДЛЯ ЗЦІЛЕННЯ ДІТЕЙ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	104
Кучер Г. М.	
ІНТЕГРАЦІЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В УМАНСЬКУ МІСЬКУ ТЕРИТОРІАЛЬНУ ГРОМАДУ	107
Ачкасова В. Б.	
СІМ'Я ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА ГРУПА	111

Тарасов Я. В. ОСОБЛИВОСТІ ТА ВАЖЛИВІСТЬ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ РОБОТИ ПІД ЧАС ВІЙНИ..113	
Черненко Н. М. ПРАВОВІ ОСНОВИ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВІЙНИ... 116	
Кравець Д. С. СОЦІАЛЬНА РОБОТА З ВНУТРІШНЬО-ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ..... 119	
Майстренко В. М. КОНФЛІКТИ МОЛОДОГО ПОДРУЖЖЯ: СУТНІСТЬ, ТИПИ, ПРИЧИНИ 121	
Рябініна М. А. ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА ПОСТРАЖДАЛИМ ПІД ЧАС ВІЙНИ..... 124	
Лебідь М. О. ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМ ДІТЯМ, ЇХНІМ БАТЬКАМ ТА СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ..... 127	
Черноуцька Д. О. «ОСОБЛИВОСТІ ТА ВАЖЛИВІСТЬ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ВІЙНИ».....131	
Поліщук А. О. СОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА ТИМЧАСОВО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ ПІД ЧАС ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ 134	
Думанська В. О. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ..... 137	
Казначесв М. В. МЕДІАГРАМОТНІСТЬ У СПРИЙНЯТТІ ЕКОЛОГІЧНИХ РИЗИКІВ В УМОВАХ ВІЙНИ 140	
Ковальчук Е. Б. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З ПІДТРИМКИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ЖІНОК ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЖІНОЧОГО САМОГУБСТВА..... 143	
Віштал С. В. ПОКАРАННЯ ТА ЗАОХОЧЕННЯ ЯК МЕТОДИ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ УСПІХУ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....146	
Чопова А. В. СОЦІАЛЬНА РОБОТА З ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ..... 148	
Рассказова О. І.	

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕМОЦІЙНОГО ТА ЕТИЧНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ І ПОВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ В УКРАЇНІ	152
Євич С. В.	
ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ ПРИХИЛЬНОСТІ ДО БАТЬКІВ ТРИВОЖНИХ ДІТЕЙ.....	155
Вовкотруб О. О.	
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ЛЮДЯМ ПОХИЛОГО ВІКУ	157
Кабанюк О. С.	
ВПЛИВ ТРАДИЦІЙНИХ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА СОЦІАЛІЗАЦІЮ ОСОБИСТОСТІ	159
Назаренко Т. Ю.	
СУТНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ.....	161
Матрос О. О., Ткачук Т. О.	
СОЦІАЛЬНА АДАПТАЦІЯ ВНУТРІШНЬО-ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ	163
Матрос О. О., Ткачук Ю. О.	
ОСОБЛИВОСТІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	167
Матрос О. О., Шуляк Т. С.	
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ В УМОВАХ ВІЙНИ	169
Кизима Н. Е.	
СТАНОВЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ РЕФЛЕКСІЇ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ В ПЕРІОД ПСИХОКОРЕКЦІЇ ПОСТРАЖДАЛИХ У ВІЙНІ	172
Величко Т. В.	
ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ПСИХОЛОГА ЩОДО ПСИХОКОРЕКЦІЇ ОСОБИСТІСНОЇ ГІДНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	175
Григоренко В. Л.	
АКТУАЛЬНІ НАПРЯМИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ І ПОВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ УКРАЇНИ.....	176
Зайченко Л. Л.	
ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З МОЛОДДЮ В ПЕРІОД ВІЙНИ	180
Угодіна А.	
РОЛЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	182
Жученко А. О.	

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ У ЗОНАХ З ПІДВИЩЕНОЮ НЕБЕЗПЕКОЮ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ.....	185
Лівандовська І. А. Філіпов В. В.	
ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	187
Юхта Д. А.	
СОЦІАЛЬНА АДАПТАЦІЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ СІМЕЙ З ДІТЬМИ	191

*Науковий керівник: Моргай Лілія Анатоліївна
доктор філософії, доцент кафедри соціальної педагогіки
та соціальної роботи*

*Здобувач: Михайлова Лілія Іванівна
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини*

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

За оцінками Всесвітньої туристської організації (ВТО), наприкінці 2015 р. туризм посів перше місце серед галузей світового господарського комплексу за обсягом експорту товарів і послуг. Так, у сфері міжнародного туристичного обміну щорічний обіг коштів становить понад 2,2 трлн. доларів [1].

Виробляючи 11% глобального (загальносвітового) національного продукту, залучаючи 7% світових інвестицій, туризм нині є найпотужнішою сферою світової економіки. На частку туризму припадає 11% споживчих витрат, 5% податкових надходжень. Ще в 1996 р. за валютними надходженнями, що зростають на 9% щороку, туризм випередив експорт нафтопродуктів, телекомунікаційного обладнання, автомобілебудування, всі інші види послуг.

Україна має вагомі об'єктивні передумови, щоб увійти до найрозвиненіших у туристичному відношенні країн світу. Маючи вигідне геополітичне розташування, вона з давніх часів є перехрестям транспортних та людських потоків з Півночі на Південь та із Заходу на Схід. Держава володіє значним туристсько-рекреаційним потенціалом: сприятливими кліматичними

умовами, переважно рівнинним ландшафтом, багатством флори і фауни, розвиненою мережею транспортних сполучень, культурно-історичними пам'ятками, широкою індустрією подорожей та туризму [1].

В умовах розбудови української держави туризм стає дійовим засобом формування ринкового механізму господарювання, надходження значних коштів до державного бюджету, однією з форм раціонального використання вільного часу, проведення змістовного дозвілля, вивчення історії рідного краю, залучення широких верств населення до пізнання історико-культурної спадщини. Зважаючи на місце і роль туризму в житті суспільства, держава проголошує його одним із пріоритетних напрямів розвитку національної культури та економіки.

Стратегічна мета розвитку туризму в Україні полягає у створенні продукту, конкурентоспроможного на світовому ринку, здатного максимально задовольнити туристські потреби населення країни, забезпечити на цій основі комплексний розвиток територій та їх соціально-економічних інтересів при збереженні екологічної рівноваги та історико-культурної спадщини. Це стосується насамперед таких привабливих туристсько-рекреаційних зон, як Автономна Республіка Крим, Волинська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Херсонська, Черкаська, Чернівецька області, м. Київ, де туризм посідає чільне місце в розвитку економіки [3].

З метою реалізації державної політики в галузі туризму постановою Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1992 р. № 616 було створено Державний комітет України по туризму (нині Державний комітет молодіжної політики, спорту і туризму України). До сфери управління Держкомтуризму було передано 52 підприємства загальнодержавної власності. Це дало реальні можливості для виведення вітчизняного туризму з глибокої кризи.

Відродження туризму здійснювалось на чіткій, планомірній і системній основі. Головною метою роботи Держкомтуризму стала необхідність посилення державного регулювання туристичної діяльності. У стислий термін

було вжито заходів щодо впорядкування мережі підвідомчих підприємств, розробки й рекламування на міжнародному ринку національного туристського продукту, підготовки досвідчених кадрів, створення та зміцнення нормативної бази туризму.

Згідно з Указом Президента України «Про Державний комітет молодіжної політики, спорту і туризму» від 31 травня 2000 р. № 740/2000, Державний комітет молодіжної політики, спорту і туризму України став правонаступником трьох державних комітетів, у тому числі Державного комітету України по туризму.

Важливим кроком у створенні правових засад туристської діяльності стало прийняття 15 вересня 1995 р. Верховною Радою України Закону України «Про туризм», який накреслив стратегічну лінію і конкретні завдання розвитку туристичної сфери, став свідченням посилення уваги з боку законодавчої та виконавчої гілок влади до туристичної галузі, її проблем і перспектив.

Цей Закон визначає загальні правові, організаційні, виховні та соціально-економічні засади реалізації державної політики України в галузі туризму. Метою Закону є створення правової бази для становлення туризму як високорентабельної галузі економіки та важливого засобу культурного розвитку громадян, забезпечення зайнятості населення, збільшення валютних надходжень, захист законних прав та інтересів туристів і суб'єктів туристичної діяльності, визначення їхніх обов'язків та відповідальності [2].

Дія цього Закону поширюється на підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, на фізичних осіб, діяльність яких пов'язана з наданням туристських послуг, а також на громадян, які їх отримують.

Основними напрямками державної політики в галузі туризму є: залучення громадян до раціонального використання вільного часу, проведення змістовного дозвілля, ознайомлення з історико-культурною спадщиною, природним середовищем, організація оздоровлення населення; забезпечення раціонального використання та збереження туристських ресурсів, становлення туризму як високорентабельної галузі економіки України, створення

ефективної системи туристичної діяльності для забезпечення потреб внутрішнього та іноземного туризму; створення і вдосконалення нормативно-правової бази в галузі туризму відповідно до чинного законодавства України, міжнародних норм і правил; захист прав та інтересів держави в галузі туризму; створення сприятливого для розвитку туризму податкового, валютного, митного, прикордонного та інших видів контролю; створення економічних умов, які стимулюють розвиток туризму в Україні.

27-29 жовтня 2016 року відбувся I міжнародний науково-практичний симпозіум на тему «Актуальні проблеми впровадження Інклюзивного Реабілітаційно-Соціального Туризму в Україні», який був проведений в м. Умані на базі Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Цій події передувало створення Асоціації «Інклюзивного реабілітаційно-соціального туризму», де серед засновників, таких як Комунальний заклад «Черкаський обласний центр медико-соціальної експертизи Черкаської обласної ради», Національний історико-культурний заповідник «Чигирин», Шевченківський Національний заповідник м. Канів, Національний дендрологічний парк «Софіївка», Громадська спілка «Всеукраїнське науково-практичне об'єднання Інклюзивного туризму інвалідів і чорнобильців України», Благодійний фонд «Підтримки програм соціального захисту осіб постраждалих від аварії на ЧАЕС та інвалідів» співзасновником виступив і Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини [2].

Список використаної літератури:

1. Войтовська А. І. Гендерна соціалізація студентів з особливими освітніми потребами (із досвіду Центру соціальної та освітньої інтеграції «Без бар'єрів» УДПУ імені Павла Тичини). *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка. Серія: Педагогічні науки.* 2017. Вип. 142. С. 26–31.

2. Войтовська А. І. Гендерний підхід у соціалізації студентської молоді з інвалідністю в навчальний процес ВНЗ. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. Кропивницький, 2017. Вип. 156. С. 138–142.

3. Войтовська А. І. Проблеми навчання і виховання студентів з інвалідністю. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету*. Умань, 2017. Вип. 1. С. 59–68.